



Изъ лѣтописа на зимата.

Проф. Богдановъ.

Снѣгъ вали на парцали. Ехъ, дано прѣстане до утрѣ, та да се поразходимъ и да видимъ какво става, какъ се живѣе наоколо. Скоро навалѣлиятъ снѣгъ — това е лѣтописътъ на зимата, справедливъ, безпристрастенъ. Той изказва всичкитѣ тайни, всичко, и лошо и добро, въ живота на звѣроветѣ. Безъ този лѣтописъ не бихме знаели много нѣща, които ставатъ наоколо ни. А тукъ, по прѣснитѣ слѣди ще прочетемъ всичко каквото е правило нѣкое звѣрче, ще прочетемъ даже какво го е радвало, кое го е вълнувало, отъ какво е бѣгало въ ужасъ, или кого е прѣслѣдвало неуморно цѣли километри.

И така, да вървимъ по снѣга.

Задъ селото, по харманитѣ и градинитѣ, снѣгътъ е прошаренъ съ слѣди: едни малки — почватъ отъ една снѣжна дупка и свършватъ въ друга. Това сж стѣпки отъ полски мишки. Ето слѣди по-голѣми, други още по-голѣми: това сж на невѣстулки, златки, порове — смъртнитѣ врагове на мишкитѣ. Всичкитѣ стѣпки сж разбъркани така, че не изведнѣжъ може да се разбере какво е ставало тукъ. Ето и кучешки стѣпки — но твърдѣ голѣми. Аха, вълче сѣмейство се е разхождало около селото; затова и кучетата цѣла нощъ виха. Прѣкрасенъ случай! Толкова много сме слушали да ни разказватъ за въл-